

Postman: Camille, bence bu gözlemler, benim "İmgelerin laikleştirilmesi denilen eğilim (yani, hem görüntülerin sık sık verilmesi, hem de görüntü ile ticarileştirme arasındaki rezilce bağ) dinsel sembolizmi yok eder" şeklindeki argümanımı destekliyor. Bu yüzden biz Batı'dakiler, insanın Salman Rüşdi'yi öldürmek uğruna canını tehlikeye atmasını anlayamıyoruz. Bize göre bu çılgınca bir şey. Şehit için ise cennete gitmenin yolu.

Paglia: Senin ortaya attığın tam dünyevileştirmenin yerine, ben Batı kültürünün yeniden paganlaştığını saptıyorum. Politika düzleminde bence pop kültür (paganlığın yeniden ortaya çıkışının vasıtası) canalcı bir rol oynar. Popüler kültür, politikayı bir sürü potansiyel demagogdan kurtarma işlevini görür. Müthiş derecede karizmatik bir kişilik olan Elvis Presley, kendi imparatorluğunu pop kültürün politik bakımdan tarafsız düzleminde kurabilmişti.

Postman: Hitler'in Amerika'da bir Hollywood yıldızı olabileceğini mi söylüyorsunuz?

Paglia: Bugün, olağanüstü derecede karizmatik nitelikli insanların kendi dünyalarını yaratmalarının başka yolları; evreni yönetmenin başka yolları var. Popüler kültürden önce, kişiliğin gücünü ortaya koymasına olanak tanıyan biricik alan politikaydı.

Postman: Ben televizyon ile politikanın bir kavşakta buluşmasını biraz daha farklı değerlendiriyorum. İlk televizyon başkanı açıktır ki John Kennedy'ydi. Ama ilk görüntü başkanı Ronald Reagan'dır. Bunların kişilikleri birbirine hiç benzemiyordu. Kennedy, Jimmy Carter, hatta Mario Cuomo çeşitli bölgelerde çok daha fazla özdeşleşmiş kişilerdir. Televizyonda iyi rol yapan gelişmiş kişiliklerdi ve öyledirler. Ama Reagan, hatta Bush onlardan farklıdır. Bush'un hangi eyaletten olduğunu kimsenin bilmediğini, Reagan'ın Kaliforniyalı olmasının ise kimseyi ilgilendirmediğini unutmayın. Bunlar, geniş bir yelpazedeki insanların kendi kafalarındaki başkan imajını yansıtabilecek nitelikte insanlardır. Bir başkan nasıl olması gerekiyorsa, Reagan ya da Bush öyledir.

Paglia: Bir televizyon kişiliği olarak Reagan, babacan ve nostaljikti -İkinci Dünya Savaşı'ndan önceki, 60'lı yılların kaosundan ve felaketlerinden önceki mutlu, masum beyzbol çağına geri dönüşü temsil ediyordu. Basit, müşfik, iyi huylu, bazen de aptaldı. Akşam yemeğinden sonra hemen pijamalarını giyer, jöleli fasulye yer, karısı "Mommy" diye çağırır, asla yaşlanmaz ve saçları asla beyazlamazdı. Liberal yazarlarla akademisyenlerin gözünde bunlar budalaca ve gülünç görünüyordu. Popülerliğinin püf noktasını kaçırmak onun politik bildirimlerini okumaya yanaşmazlardı. Bizim başkanımız hükümetimizin hem politik hem de sembolik başıdır; örneğin İngiltere'de bu roller ayrılır ve başbakan ile kraliçeye düşer. Başkan psiko-dramatik biçimde ulusun sembolüdür.

Postman: Bizimki kadar heterojen yapıda olan bir ulus, hepimizi birarada tutmak için el yordamıyla kapsamlı semboller ve ikonlar geliştirir. Ronald Reagan tam da böyle bir imaja uyuyordu. Her Christmas insanların "Mutlu Tatiller" dediğini duyarsınız. Çok kibar ve geniş olmaya çalışırız. Birleştirici imajlara şiddetle ihtiyaç duyan, zayıf bir yönetim biçimimiz var. Ama paradoksal olarak da, eldeki ikonları yok ederek kendimizin mahvına sebep olabiliriz.

Paglia: Bu tür başka bir görüntü, doğallıkla televizyonda gösterilen ulusal hava haritasıdır. Çinlilerin, Afrika kökenlilerin, Yahudilerin ve İtalyanların bulunduğu karışık bir ülkede yaşıyoruz ve bu harita bize hava basıncının denizden açık denizlere yayılan güzel kıvrımlı çizgileriyle biraradığımızı hatırlatır. Hava durumu spikeri ve başkan, bizim ünvanı olan iki reisimizdir.

Televizyonun nasıl okunacağını bilerseniz bu görüntüleri ve onların anlamını açıkça kavrarsınız. Başka bir örnek verelim. 1988 başkanlık seçimi sırasında George Bush'u herkesin silik bir kişi olarak nitelediğini aklınıza getirin. Gerçekten de silik bir kişiliği vardı; Reagan'ın peşine takılmış, hep onun gölgesinde gidiyordu. Ne aptalca, diye düşünürdüm; asla bir seçim kazanamaz. Derken Ronald Reagan'ın Cumhuriyetçi Parti kurultayında son kez görüldüğü gün geldi. Bush, kendi başkan yardımcısı olarak Dan Quay-